Mal de trons

QUIM CURBET

Girona pateix una malura molt difícil de curar, típica de les ciutats històriques. Aquesta síndrome va ser diagnosticada per primera vegada a Carcassona, una vila medieval occitana, rodejada de muralles i d'una bellesa corprenedora. Els seus carrers, a mesura que s'anaven omplint de turistes, es buidaven de veïns. Els comerços van dedicar gradualment els seus esforços a la venda de tota mena d'objectes de record i els restaurants servien aquella mena de menjar que els turistes demanen quan surten fora de casa.

A Girona es van detectar els primers símptomes de la malaltia ja fa dècades i el consistori presidit per l'alcalde Nadal va projectar un pla especial per al Barri Vell amb la intenció de rehabilitar i posar ordre en el desgavell d'anys i anys de deixadesa municipal. L'objectiu era insuflar vida a la ciutat vella i es va aconseguir en part amb la reurbanització del barri del Pou Rodó, als peus de l'església de Sant Feliu, i l'ocupació del convent dels dominics i encontorns, per la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona.

S'ha de reconèixer -vull dir que ho han de reconèixer la resta de catalans i que els gironins ens hi hem de reconèixer- que Girona és un espai perfecte per a grans esdeveniments visuals. El Temps de Flors omple de colors primaverals els carrers i la Setmana Santa recobreix els murs d'una pàtina espiritual, els carrers costeruts i la gran mola escenogràfica de la catedral serveixen d'escenari perfecte per a tota mena de rodatges de pel·lícules i de curts comercials.

Cada dia desenes i desenes d'autocars carregats de forasters s'aturen en els aparcaments destinats a tal fi, i corrues de gent puja i baixa pel carrer de la Força i de la Cort Reial disposats a fotografiar tot el fotografiable. Però això té un cost i la ciutat a la llarga se'n ressent. Els consistoris més recents no han sabut veure el perill i s'han llençat cegament a consolidar aquest perillós model. Potser el cas més il·lustratiu és la provinciana reverència que s'ha fet a la productora de Joc de trons, engalanant la façana de l'ajuntament amb un mur de cartó pedra, que quedarà amb tota seguretat com a símbol fefaent de què no hauria de ser aquesta ciutat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/04/27/mal-trons/779913.html?utm_source=rss